

“Iedereen werkte als één grote hulpverlener voor de patiënt.”

Miranda Goossens
werkte op een corona-afdeling.

Miranda Goossens werkt al 11 jaar in het AZ Jan Portaels. Ze werd tijdens de eerste golf van coronabesmettingen tewerkgesteld op de eerste corona-afdeling binnen het AZ Jan Portaels tussen 16/03 tot 01/06/2020.

Hoe ben jij op een corona-afdeling terechtgekomen en hoe is dit verlopen?

Zodra ik te horen kreeg dat er een corona-afdeling van start ging, stelde ik me kandidaat. Ik voelde dat het iets was dat ik moest doen voor mezelf. Ik ben niet iemand die aan de zijlijn toekijkt wanneer de rest naar de oorlog trekt. Dus stelde ik mezelf al kandidaat voor het aan mij werd gevraagd.

Hoe werkte het team op de afdeling samen, waren jullie snel op elkaar ingespeeld?

Verschillende medewerkers uit verscheidene afdelingen vormden samen één van de corona-afdelingen. Van bij de start zijn we er samen voor gegaan.

Dat was heel mooi om te zien. Verschillende mensen stonden op dezelfde lijn. De samenwerking liep zeer vlot, we hielpen elkaar waar nodig. Sommige

onder ons hadden minder ervaring en de collega's die meer ervaring hadden deelden dat ook in de groep. Zo werd iedereen op hetzelfde niveau betrokken bij de zorg. Tijdens deze periode stond iedereen op één lijn: zorgkundigen, artsen, verpleegkundigen, logistieke medewerkers. Iedereen werkte als één grote hulpverlener voor de patiënt.

Hoe beleefde je het om een patiënt besmet met het coronavirus te verzorgen?

Ik heb dit nooit ervaren als iets 'anders' en bood dezelfde zorgen als anders. Het enige wat een verschil maakte was het dragen van persoonlijke beschermingsmiddelen, extra werkkleding, handschoenen, wegwerpoverschoenen, FFP2-maskers, mutsen en gezichtsmaskers.

Wat mij vooral opviel, was het veranderen van de toestand van een patiënt op korte tijd. Een patiënt in goede toestand kon 10 minuten nadien kritiek blijken. In het begin van de crisis was er te weinig kennis aanwezig om hier adequaat mee om te gaan. Door nauw samen te werken met de artsen konden we hier snel en correct op inspelen. De kennis uit een nieuw samengesteld team bevorderde tevens de samenwerking enorm.

Op korte tijd zijn er heel wat mensen snel achteruitgegaan en helaas ook overleden. Ik heb geleerd een bepaalde afstand te bewaren om mezelf te beschermen, dit lukte helaas niet altijd.

Wat was het moeilijkste tijdens deze periode?

Ik heb hier twee moeilijke periodes meegemaakt.

- 1) Patiënten hebben alleen moeten afscheid nemen van het leven. Door besmettingsgevaar konden familieleden namelijk geen afscheid nemen van de patiënten. Ik probeerde zoveel mogelijk bij patiënten te zijn waarbij het stervensproces van start ging.
- 2) De laatste dag van de corona-afdeling. Dit was zo een intense periode die ineens werd afgesloten, waardoor ik voor mezelf deze periode niet goed kon beëindigen. Pas na een tijdje kwam ik tot besef wat ik had meegemaakt. Ik viel in een zwart gat nadat het team terug uit elkaar werd gehaald. Je hervatte je oude job weer die niet hetzelfde was als voordien. Ik had even geen houvast meer in mijn werksituatie wat het niet makkelijk maakte om de draad terug op te pikken. De situaties die ik heb doorstaan tijdens deze periode blijven nog steeds in mijn geheugen gegrift.

Ben je zelf kunnen herstellen na deze periode?

In het begin had ik geen fysieke, noch mentale problemen. Pas na een aantal weken ondervond ik problemen zoals oververmoeidheid. Ik geef mezelf ook nog tijd om te herstellen.

Heeft corona ook voor 'mooie' momenten gezorgd?

Als ik naar mijn carrière terugkijk is deze periode één van mijn 'mooiste' momenten. Als ik terugkijk naar de samenwerking en wat we als team hebben kunnen realiseren en betekenen voor patiënten... Elke minuut, elke second van de dag betekende iets voor het team en de patiënten. Al het werk had zoveel betekenis, geen moment was zinloos. Je leert patiënten en teamleden op zo een korte tijd zo intens kennen en appreciëren. Dit is iets wat heel mijn leven zal bij blijven. Er bestond een mooi evenwicht tussen vreugde en verdriet op deze afdeling. We hadden één gezamenlijke vijand, het coronavirus, en dat leidde tot een fantastische samenwerking.

De wereld is nog niet coronavrij, hoe zie jij de toekomst?

Ik vind dat je optimistisch moet blijven. En dat er maar snel een vaccin komt! Het is nu moeilijk voor de jeugd om normaal te functioneren. Zorgeloos volwassen worden zit er voor hen op dit moment niet in. Corona eist zijn tol op alle vlakken, bij ieder onder ons. Ik zou liever het 'leed' van mijn kinderen overnemen omdat zij een beetje 'in de steek' worden gelaten. Ze ontwikkelen leerachterstand tijdens hun studies, er is nood aan educatie maar ook aan het opvolgen van mentaal welbevinden.

Ik houd ook mijn hart vast voor onze ouderen, omdat daar de meeste slachtoffers vallen, het leed en de eenzaamheid weegt door. Er moet op alle vlakken meer aandacht geschonken worden aan de jeugd en ouderen om het mentaal welbevinden op te krikken en eenzaamheid tegen te gaan. Gebrek aan sociaal contact is een zware problematiek. We leven samen met corona en we zullen hier beter moeten leren op inspelen: zowel voor de economische schade te minimaliseren als de sociale schade.

“We hadden één gezamenlijke vijand, het coronavirus.”

Zou je nog eens kandidaat zijn om op een corona-afdeling te werken? Waarom wel/niet?

Direct! Ik zou me schuldig voelen mocht ik nu niet opnieuw hulp bieden. De samenwerking en de zaken die we gerealiseerd hebben tijdens deze periode waren zo nobel. Indien ze me nodig hebben, ben ik opnieuw bereidwillig om op de corona-afdeling te werken.

VEILIGE ZORG
AZ JAN PORTAELS